

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת לך לך

והאמין בה' ויחשבה לו צדקה.

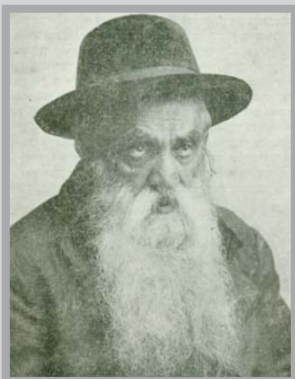
בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה גוי' (תהלים ל"ז), **בטח בה' ועשה**, שיהיה לך טוב, שהוא שמח בחלקו, **ורעה אמונה**, ר"ל שכל מעשיך לפני ה' תעורר בה' אמונה, **שכן ארץ** זהו ההכנעה, **והתענג על ה'** על ידי אהבה ויראה, אז יקוים ויתן לך משאלות לבך.

(שמע שלמה. בשם מכתבי קודש סי' כ"ז בס' יסוד העבודה מהגה"ק ר' אברהם ז"ל מסלאנים, בשם הקדוש ר' שלמה מקארלין).

ובספר אמרי משה (בכת"י) אות ו', אמר **הה"ק ר' משה מקארלין זי"ל בשם הרה"ק ר' שלמה קארליני: בטח בה' ועשה טוב** תעשה הכל לטובה, ותאמר על הכל גם זו לטובה **שכן ארץ** הוא שפלות, **ורעה אמונה** המרעה שלך תהא על אמונה בכל מה שתבוא אליך תאמין בהקב"ה תמיד שהוא הטוב והמטיב לכל בזה תעשה הכל לטובה.

(בכתבי הרה"ג ר' נתן נטע הכהן ז"ל אבד"ק קאלביעל).

תמונת הרה"ק רבי אברהם שמואל מברעזנא

ראה מדור 'זרעו בחיים'

מסכת חיים

תולדות חייו (נא)

המשך תולדות הרה"ק רבי אשר - הסב"ק מסטאלין - תלמיד רבינו מרן הרש"ק זי"ע

והתפלה עצמה, אפשר כבר לשער...

ידידו ורעו מבית מדרשו של רבו מרן הרש"ק זי"ע, הלא הוא המגיד מראטנע זי"ע, היה מנהגו להתפלל בהשכמה ביום חג השבועות. שנה אחת, בעיצומה של סעודת החג בביתו, החלו עיניו נושרות דמעות והוא גם לעבר המסובים על שולחנו: ראיתי כעת את רבי אשר סטאלינער כשהוא מסיים את הברכה: "הבוחר בעמו ישראל באהבה..." אהו! - התאנח אגב התרפקות כשדמעות נושרות מעיניו הק' - אצל רבי אחד היינו שנינו, אולם התפילה נשארה אצלו... בנו הקדוש של הרא"ש זי"ע כותב בספר הקדוש בית אהרן, שאביו הקדוש העיד על עצמו כי היתה שנה אחת בה התפלל את כל תפלותיו במחשבה שהינו שוכב כבר בקבר עם יסורים, והנה מקבל הוא רשות לצאת מקברו ולהתפלל תפלה אחת בלבד לפני ריבונו...

עבודה ללא הפסקה

דרך נסתר על עוצם עבודתו הקדושה את בוראו יתברך שמו"ש בכל עת ורגע, ניתן ללמוד מהעובדה הבאה שהתרחשה בעת שהותו עם רבו הקדוש עלי דרך, במהלכה התבטא עליו גדולות ונצורות. וכה מסופר: פעם נקלע רבו הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע - בדרכו באישון ליל לבית מלון, בעיצומה של סערת רוחות וקור מקפיא עצמות. בעלי המלון הזדוניים סירבו ברוב רשעותם להכניסו לביתם ולאפשר לו להחם את עצמותיו. בעגלה נמנם אותה שעה תלמידו - הרא"ש מסטאלין זי"ע. כשנוכח רעהו הרה"ק מלעכוביטש זי"ע שחולף זמן רב ובעלי המלון אינם ניאוחים להכניס את רבם הקדוש, הקיץ משנתו את רבי אשר שנודע כבעל כוח מופלג וסיפר לו הענין. תיכף ירד רבינו מהעגלה והכה על הדלת שנפתחה לפניהם. משנודע הדבר לרבם מרן הרש"ק, כי העירו את תלמידו, הקפיד על זה ואמר: הלא דמו רוחת בקרבו מעת קומו עד רגע שכבו לישון ללא הפסקה. אם ישן הוא מעט הרי זה נייחא לי. מה זאת עשית אפוא עתה להקיצו?...

במאי דדביק בר-נש

נסתלק ביום כ"ו תשרי שנת תקפ"ז, בן ס"ז שנה, ומגוי"כ בבית החיים בקארלין. קודם עלייתו לשמי מרום, אמר: כאשר היה כל עבודותינו בעולם הזה בתפילה ובתחנונים עבור ישראל, כך בעולם העליון נעמוד בתפילה ובתחנונים עבורם. זי"ע ועכ"י.

כרב כן התלמיד

אם נבקש להמשיך ולגולל עלי גליון את מסכת חייו הענפים של הרה"ק רבי אשר זי"ע, תכלה היריעה ועדיין לא ניגע בקצות דרכיו ותהלוכותיו בקודש. על כן בפרק חותם זה, נבחר אך ציונים אחדים כשהבולטים שבהם המה מקוי הדמיון שהיו משותפים בין הרב לתלמידו. זה נשטם ונרדף בעוון הפצת החסידות, ומשך הוצרך לגלות מקארלין ועד לודמיר, ואף תלמידו כן, נשטם ונרדף על ידי כתות ההתנגדות בקארלין עדי הגיעו אל המנוחה והנחלה בסטאלין אשר לשם הועידו רבו הקדוש כנ"ל.

נקודת האמת בעולם

כך גם בהתלקטות גדולי ואבירי התלמידים אשר נצרפו בכור הברזל שלו, מהם אשר נפוצו ברבות הימים על פני כל הארץ והאדירו את שם ה'. וכך גם מידת היאמת' שהיתה טבועה בקרבו ולא זע ממנה ימין ושמאל, וכפי שהעיד עליו מחותנו קדוש ישראל מרוזין זי"ע אשר הוא היה "נקודת האמת של העולם".

אמת לישראל

מידה זו שלוטש בה בצל רבינו הקדוש, אף השרישה בקרב תלמידיו הגדולים. על כך מסופר כי פעם הופיע אצלו אחד מתלמידיו באומרם שמבקש הוא לחזור בתשובה. ומיד הוסיף: ומה שאני אומר שהנני מבקש לחזור בתשובה, אין זה אמת, כי זהו רק בחיצוניות! וגם מה שאני אומר כרגע שאין זה אמת שאני רוצה לחזור בתשובה, גם זאת אינני אומר באמת רק מן השפה ולחוץ! וגם... וגם זה שאמרתי עכשיו איננו אמת!... כך שב פעם אחר פעם להודיע שדבריו הקודמים לוקים עדיין בשקר, כשכל אמירה עולה לו בתמצית כוחותיו עד שצנח ארצה אין אונים. או אז נפנה אליו רבינו באומר: זהו האמת! שהלא כך אומר הכתוב (דניאל ח'): "ותשלך אמת ארצה..."

ואף אני תפילה

מאצרות רבינו הקדוש מקארלין, אף ניכס לו את אותה 'עבודה' נחשקת ונערגת -לוהטת ומרוממת - עבודת התפילה. נהרות כימהון וערגה השתפכו להם במילות תפילתו, זלפו כמרגליות מקירות לבבו החולה באהבת ה'. קולו דומה היה מאוד לקולו של אביו, ובעת תפילה מהדהד היה בכל סביבות סטאלין מרחק כמה פרסאות. ארבע שעות תממות, ארכה לו אמירת "ידיד נפש" ביום שבת קדש קודם התפלה,

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

השידוך שנרקם ונסגר בעולם העליון

דרגל יומא דהילולא קדישא של המגיד מטשערנאביל הרה"ק בעל המאור עיניים זי"ע - י"א מרחשון

ר' נחום עתה היא שעת הכושר לשדך את נכדתך עם נכד רבך המגיד ממעזריטש, ומיד ראה שם את המלאך אביו של החתן והם תקעו כף אל כף והשידוך קם, ויהי ביניהם וייקץ ר' נחום והנה חלום...

וישאל ר' נחום את אנשיו כלום לא ראיתם עגלה עוברת בעיירה זה עתה, והשיבו לו ראה ראינו עגלה ובה שני אנשים עוברת במהירות רבה בעיירה, ציוה הצדיק ומיד לשלוח רץ להשיג את העגלה ולהחזירה העירה, הרץ השיג את העגלה מחוץ לעיר ובשם הצדיק הפציר באנשים לחזור לפרוהובישט לשבות שם, ויהי בבוא האנשים לבית הצדיק סיפר להם את דבר החלום וכי השידוך כבר נגמר בינו ובין אבי החתן בעולם העליון, כיון שראו האנשים שמה יצא הדבר נשאר לשבות לפרוהובישט, ולמחרת השבת חזרו למרן הרשי"ק וספרו לו את כל המעשה, כיון ששמע מרן הרשי"ק כי כך נגמר בשמים, נאות אף הוא לשידוך.

או אז בא בשעה טובה הרה"ק רבי שלום שכנא בברית האירוסין עם מחברתו הטוהרה מרת חוה ע"ה, בת הרה"ק רבי אברהם מקאריסטשוב זי"ע, בנו של הרה"ק רבי צבי הירש זי"ע המגיד וראש הישיבה בקאריסטשוב, וחתן הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זי"ע המפורסם בספרו הקדוש 'מאור עיניים'.

(ע"פ הספר "בך בוך ישראל" שכתב הרה"ק רבי לוי יצחק מאחזיערנא זי"ע כפי ששמע מאמו הצדקנית הרבנית גיטליה ע"ה, אשר שמעה זאת מפי אביה הרה"ק הסבא קדישא מרוזין זי"ע, ומקורות נוספים)

על המשך אותה שמחת שידוכי הצדיקים מסופר, (סיפורי צדיקים, להרה"צ ר' אברהם יצחק אביד זינקאוויץ, אות עז):

כאשר נסע מרן הרשי"ק עם החתן הר' שלום זצ"ל מפרובישט אל החתונה אצל הרה"ק הר' נחום זצ"ל, ושבת עם החתן בקי יאנוב אצל הה"ק הר' ישעיה זצ"ל מייאנוב [אח"כ נקרא שמו הר' ישעיה ז"ל מדינוויץ] ושם גם נערך פארשפיל, אחרי שבת נסע מרן הרשי"ק עם החתן לטשערנאביל ונסעו דרך העיר בארדיטשוב, והתאכסנו בבית הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב, ועשה הרב מבארדיטשוב סעודה גדולה בשבילם לכבודם, וכשנסעו מביתו של הרב מבארדיטשוב עבורם כלי זמר ללוותם בכלי שיר, ובעצמו רקד לפני הכלי זמר וכך הלך ללוותם.

כשחזר הרב מבארדיטשוב לביתו שאלה אותו הרבנית הצדיקת למה הקלת כ"כ בכבודך לרקוד לפני הכלי זמר כאחד הנערים, הלא די עשיית הסעודה שעשת לפניכם לכבודם, השיב לה הרב ז"ל איך לא ארקוד לפני החתן, אם אני רואה אשר אליהו ז"ל הולך ורוקד לפני הכלי זמר, איך לא ארקוד אני.

לא אחת ולא שתיים השתדכו ביניהם צאצאיהם של הגי תרי צדיקים - רבינו הקדוש מקארלין עם רעו ומחוטנו המגיד מטשערנאביל הרה"ק בעל המאור עיניים.

אם הוא נכדו של רבינו - הרה"ק רבי שלמה (השני - בן בנו הרה"ק רבי משה'לי) מלודמיר שנישא (בוזו"ש) לבת הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל זי"ע, ואם בזרות הבאים אחריו שעוד זכו להשתדך כמה וכמה פעמים (עיין גם במדור 'זרעו בחיים' בגליון זה).

אולם שונים הם סיפור פני הדברים דלהלן. כאשר בו השתדכו הצדיקים עוד בחיי חיותם - ובאופן השידוך אשר כל מהלכו אומר רזין סתימין וטמירין, כפי שנחזו בעיני רוחם הקדושה בעת אשר המגיד מראשית אחרית, נתן שם טוב ושארית לאלה דברי הברית והתנאים שנדברו והותנו בין הגי תרי עמודי העולם, דהיינו:

מצד החתן שימש רבינו הקדוש מקארלין כמחותן, ואמנם רק כיעומד מצד החתן ה"ה הרה"ק רבי שלום שכנא מפרוהובישט זי"ע, באשר רבינו הקדוש גידלו וטיפחו וגידלו בביתו כבנו אהובו ורחומו, מאז היותו כבן שמונה שנים כאשר אביו 'המלאך' זי"ע [בן המגיד הגדול ממעזריטש] נסתלק בדמי ימיו, ואמו עלתה לארה"ק, ומאז פרס רבינו הרשי"ק את חסותו על שני האחים היתומים, ה"ה הרשי"ש ואחיו רבי ישראל חיים זי"ע. כאשר נתגדלו הנערים דברו בהם נכבדות, את הבכור ר' ישראל חיים לקח מרן הרשי"ק לחתן לבתו, ובשביל הצעיר ר' שלום שכנא חיפש שידוך מתאים. תחילה הוצעה עבורו אחת מצאצאי הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, אך רבינו הרשי"ק אמר: כיון שהוא יתום צריך לשאלו. נשאל רבי שלום על דבר השידוך, אך הוא נענה ואמר שאינו רוצה להשתדך עם רבי כלש"ק.

וימשיך רבינו לחפש עבור ר' שלום את השידוך המיועד לו. למטרה זו הוא שלח שני שליחים לעיר פלונית, ואמר להם לפני צאתם סעו לעיר פלונית, בדרככם יהיה עליכם לעבור את העיר פרוהובישט מקום מושבו של הצדיק ר' נחום [בעל המאור עיניים - העיר בה חנה טרם השתקעותו בטשערנאביל] ובבואכם שמה הנני מזהיר אתכם לבל תחנו בעיר הזאת ולא ליום אחד, ותמשיכו את דרככם למקום שהנני שולח אתכם.

השליחים יצאו לדרכם, ויהי בבואם לפרוהובישט היה זה ערב שבת קדש, זכרו את מצות שולחם ולא שהו בעיר, אלא המשיכו את דרכם ומהרו להגיע לכפר הסמוך כדי לשבות שם את שבתם, אולם מן השמים נגזר שהשידוך יהיה דוקא בפרוהובישט.

וכך היה המעשה: אותה שעה שהשליחים עברו בעגלתם דרך פרוהובישט גם הצדיק ר' נחום את שנת הצעירים שלו, ובשנתו והנהו בעולם העליון ושומע אומרים לו

חיים וקיימים

לנאמנים וילדים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

מדור החידות והפרסים המשיך בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילדים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפייענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם להזהר במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

התשובות מתקבלות בקו לודמיר 02-30-111-22 שולחה 0

והשבוע:

מי הצדיק?

היכן טמון?

איך נקרא

שם ספרו הנודע?

בין כל הפותרים עד יום שני פרשת וירא תוגרל השבעתו זיכוי לרכישת ספרים

התשובה לפרשת בראשית - גליון 49 ציון הרה"ק התולדות יעקב יוסף זי"ע בפולנאה הוזהר משפחת וולצר, אלעד

זרעו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

זוועהיל - ברעזנא

להם שם מגרש גדול וגם יבנה להם שם בית גדול ובית מדרש מרווח. ידע הפריץ שעייז יתחילו חסידים לנסוע לעיר זו ויוכל לפתח את עירו, ואף רבי מיכל נענה להצעה והעתיק לשם את דירתו, ומאז ואילך היתה הרווחה למשפחתו גם בגשם. אחרי שהעתיקו את מגוריהם לברעזנא, שוב לא יכלו להסתיר את עצמם ולהתבודד כמקדם, והמונים צבאו על פתחו של רבי יחיאל מיכל שנעשה למפורסם מאוד בכל הסביבה.

רבי יחיאל מיכל זצ"ל נפטר ביום ט"ו כסלו שנת תר"ט לפ"ק, ומנוי"כ בברעזנא. לאחר פטירתו של הרה"ק רבי יחיאל מיכל, עברה שבת ההנהגה לידי בנו הרה"ק רבי יצחק, ובימי התפתחה מאוד שושלת זו. רבים נסעו מקרוב ומרחוק להסתופף בצילו ולהיושע בברכותיו ושמו יצא לתהילה כאיש קדוש ופועל ישועות.

בנו מנחם שייכו נולד בעודו יושב "קעסט" על שולחן חו"ז הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע, שגם ציוה לקרוא לרך הנוול בשם יוסף, בהתבטא אחר כך: "כבר היה לי אצל בניי את שמות כל האושפיוין, ורק השם יוסף עוד היה חסר לי, וזכה נכדי רבי יצחק להשלים עבורי את כל האושפיוין".

לאחר פטירת אביו רבי יצחק בשנת תרכ"ה, מילא רבי יוסף את מקומו בעיר ברעזנא, אלא שלא האריך ימים, ונפטר בהיותו בן שלושים ושש שנים, כארבע שנים בלבד אחרי עלותו על כס ההנהגה, ביום כ"ד תשרי שנת תר"ל.

ככור בניו של רבי יוסף היה הרה"ק רבי אברהם שמואל זצ"ל, שהיה חתן הרה"ק רבי מרדכיילע (הראשון) מזוועהיל נכד רבינו הקדוש מקארלין. (ועליו בגליון הבא בעז"ה).

לאחר שמנינו את פאר יחוסו של הרה"ק רבי אברהם שמואל מברעזנא זי"ע. יש לציין ולהוסיף במילין אחדין, על תחילתה של שושלת ברעזנא שהחלה אצל זקנו הרה"ק רבי יחיאל מיכל בנו של המגיד מטשערנאביל זי"ע.

כשהגיע לפרקו נשא את הרבנית חסיה ע"ה, בתו של הרה"צ הגביר רבי לייב מטשאלין, מתלמידי רבינו הרה"ק רבי שלמה מקארלין זצ"ל.

רבי יחיאל מיכל סירב לקבל משרת רבנות וכדו', רק ישב על התורה ועל העבודה בעיר סטאלין, כשזוגתו הרבנית פתחה שם חנות קטנה שממנה התפרנסו בדוחק.

בן יחיד נולד לרבי יחיאל מיכל, ונקרא שמו בישראל: יצחק. אשר שמו הטוב כבן עליה יצא לתהילה בעודו עלם צעיר, וכשהגיע לפרקו התארס עם הרבנית פעריל גיטל ע"ה, בתו של הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל זי"ע מזיווגו הראשון.

החתונה התקיימה עוד בחיי הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע, ולאחר נישואיו ישב רבי יצחק שלוש שנים "קעסט" על שולחן חו"ז הרה"ק המגיד מטשערנאביל.

אחרי שהסתיימה תקופת ה"קעסט" בטשערנאביל חזר לגור בסטאלין, עיר מגורי אביו, והגה שם בתורה ביחד עם אביו הגדול, וביחד התנתקו מכל הוויות העולם הזה, ולא היתה פרוסתם מצויה כי אם בדוחק ממה שהביאה אמו ע"ה מעט טרף לביתה מהחנות שניהלה. אולם, כעבור זמן גופ, כששמעם הטוב של האב ובנו יצא למרחקים, ורבים החלו לשחר לפתחם להיושע בדברי ישועה ורחמים, הגיע שמעם גם לאוזניו של אחד הפריצים, הגראף אמלינסקי, שהיה בעל האחוזה של העיר ברעזנא ששכנה לא הרחק מטשאלין, ורצה פריץ זה לפתח את אחוזותיו ושיתרבו שם העוברים ושבים, ולכן שלח להגיד לרבי מיכל כי מבקש הוא להעתיק את מגוריו עם משפחתו מטשאלין לברעזנא, ויתן

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22 שולחה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

איריס בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלחה